Univerzita Karlova
Přírodovědecká fakulta
Albertov 6
128 00 Praha 2

Opatření děkana č. 15/2026
Etický kodex Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy

PREAMBULE

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy jako součást nejstarší univerzity ve střední Evropě navazuje na staletou tradici svobodného bádání, vzdělávání a odpovědnosti vůči poznání i společnosti. Věda a vzdělávání v oboru přírodních věd se uskutečňují v úzkých týmech, v terénu, v laboratořích, v učebnách, ve školitelských vztazích i v mezinárodních sítích a jejich kvalita stojí na respektu a vzájemné ohleduplnosti mezi lidmi, kteří je tvoří.

Fakulta uznává, že **kvalitní akademické prostředí je založeno na dvou navzájem propojených pilířích – sociálním bezpečí a etice vědecké a vzdělávací činnosti.** Oba pilíře stojí na společném základu důvěry a odpovědnosti. Bez prostředí, v němž se členové akademické obce a další osoby působící na fakultě mohou soustředit na svou odbornou činnost, aniž by byla ohrožena jejich důstojnost, integrita nebo profesní rozvoj, a bez poctivosti při získávání, ověřování a šíření vědeckého poznání, nelze dosáhnout excelence, o kterou fakulta usiluje.

ODDÍL I
Účel a působnost

1. Tento Etický kodex (dále jen „*kodex*") stanoví zásady etického jednání na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy (dále jen „*fakulta*") a navazuje na Etický kodex Univerzity Karlovy (dále jen „*univerzita*").
2. Kodex je závazný pro členy akademické obce a další osoby působící na fakultě.
3. Kodex se uplatňuje při všech činnostech souvisejících s fakultou bez ohledu na místo a čas. Vztahuje se na jednání tváří v tvář i elektronicky (včetně kyberprostoru), na akademické půdě i mimo ni, pokud souvisí s činností fakulty nebo má dopad na její prostředí či členy akademické obce či další osoby působící na fakultě.
4. Kodex nenahrazuje právní předpisy ani vnitřní předpisy univerzity a fakulty a ani Etický kodex univerzity. V případě souběhu se uplatní uvedené právní předpisy; tím však není dotčena možnost posoudit jednání současně jako porušení tohoto kodexu.
5. Kodex doplňuje Etický kodex univerzity o etické standardy chování v oblasti sociálního bezpečí a upřesňuje etiku vzdělávací činnosti a vědecké práce.

ODDÍL II
Obecné zásady chování

1. Členové akademické obce a další osoby působící na fakultě:
   a. dodržují právní předpisy, vnitřní předpisy a další normy univerzity a fakulty a zásady akademické etiky; totéž očekávají od ostatních;
   b. jednají s druhými s úctou k lidské důstojnosti a respektují jejich akademickou svobodu, svobodu myšlení, svědomí a světového názoru;
   c. neobhajují a nekryjí neetické chování, a to ani při odůvodňování účelovou prospěšností, poslušností nebo loajalitou;
   d. identifikují a transparentně přiznávají střet zájmů (Část VI);

e. nepoužívají akademickou půdu pro politickou propagandu nebo kampaně ve prospěch politických stran a hnutí; toto nebrání výzkumným, pedagogickým ani občanským aktivitám, které se politických otázek týkají v souladu s akademickou svobodou;
f. přijímají lidskou omylnost vlastní i cizí;
g. jsou připraveni přijmout věcnou, odborně podloženou a přiměřeně formulovanou kritiku odborné práce, výkonu nebo argumentace;
h. dbají o vlastní profesní a osobnostní rozvoj a napomáhají rozvoji ostatních;
i. chrání majetek, data a další prostředky fakulty a využívají je účelně;
j. při veřejném vystupování zřetelně rozlišují, zda vystupují jménem fakulty nebo jako soukromé osoby; v roli odborníka dbají na kvalitu odborného názoru, na reputaci fakulty a na relevanci vědy ve společnosti; obezřetně vystupují mimo oblast své odbornosti.

ODDÍL III
Bezpečné prostředí a sociální bezpečí

Čl. 1
Závazek k sociálnímu bezpečí

1. Fakulta se zavazuje vytvářet a udržovat prostředí sociálního bezpečí, v němž se každý může soustředit na svou odbornou činnost, aniž by byla ohrožena jeho důstojnost, integrita nebo profesní rozvoj. Sociálním bezpečím se rozumí prostředí založené na respektu, férovém a předvídatelném jednání, otevřené komunikaci a vědomí mocenských asymetrií, v němž mohou členové akademické obce a další osoby působící na fakultě vyjadřovat odborné názory, klást otázky, upozorňovat na problémy a poskytovat i přijímat zpětnou vazbu bez obavy z ponižování, zastrašování nebo odvety.
2. Sociální bezpečí je společnou odpovědností fakulty, vedoucích pracovníků, členů akademické obce a dalších osob působících na fakultě.
3. Závazek se vztahuje i na specifika přírodovědné práce zejména na terénní výzkum, expedice a dlouhodobé pobyty mimo fakultu, kde za sociální bezpečí účastníků odpovídá vedoucí dané činnosti.
4. Fakulta nebude tolerovat žádnou formu diskriminace, obtěžování, šikany, zneužití moci ani další nevhodné chování definované tímto kodexem, a to ani pokud bylo konáno ve jménu akademické svobody, vědecké excelence, institucionální loajality nebo jiných hodnot.

Čl. 2
Nevhodné chování

1. Nevhodné chování podle tohoto článku představuje jednu z forem porušení tohoto kodexu, která se uplatňuje zejména v oblasti sociálního bezpečí; další formy porušení jsou upraveny v jiných částech kodexu.
2. Nevhodným chováním se pro účely tohoto kodexu rozumí každé nevyžádané, zastrašující, agresivní, diskriminující, ponižující, urážlivé nebo mocensky vynucované jednání, které u dotčené osoby vyvolává ponížení, strach, ohrožení důstojnosti nebo jí ztěžuje studium, práci či výzkumnou činnost. Posuzuje se podle dopadu na dotčenou osobu, nikoli výlučně podle úmyslu jednajícího; neexistence zlého úmyslu sama o sobě takové chování neospravedlňuje. Při posuzování nevhodného chování se přihlíží zejména k intenzitě, opakování, kontextu, mocenské asymetrii a dopadu jednání. Může být úmyslné i nedbalostní, jednorázové i opakované, tváří v tvář, elektronické i v kyberprostoru, namířené proti jednotlivci, skupině, fakultě nebo univerzitě.
3. Fakulta nepřipouští toleranci nevhodného chování a každé jeho zjištění řeší přiměřeně jeho závažnosti.
4. Nevhodným chováním se rozumí zejména:
   a. **násilí** – fyzické, psychické, sexuální nebo ekonomické, včetně vyhrožování fyzickou nebo psychickou újmou a včetně jednání v kyberprostoru;
   b. **diskriminace přímá i nepřímá** – méně příznivé zacházení z důvodu pohlaví, sexuální orientace, genderové identity, rasy, etnického původu, národnosti, věku, zdravotního

postižení, náboženství, víry, světového názoru, sociálního původu, rodinného nebo majetkového stavu, jakož i z jiných obdobných důvodů;

c. **obtěžování** – nevhodné chování, jehož záměrem nebo důsledkem je snížení důstojnosti osoby nebo vytvoření zastrašujícího, nepřátelského, ponižujícího nebo urážejícího prostředí;
d. **sexuální obtěžování** – jakákoliv forma nevyžádaného verbálního, neverbálního nebo fyzického jednání sexuální povahy, jehož záměrem nebo důsledkem je snížení důstojnosti osoby, nebo které je vázáno na podmínku pro rozhodnutí ovlivňující práva a povinnosti dotčené osoby;
e. **šikana (mobbing, bossing, staffing)** – systematické a opakované jednání mířené vůči jedné osobě nebo skupině s cílem nebo důsledkem poškodit, zastrašit, ponížit, vyloučit nebo profesně zlikvidovat; zahrnuje nepřiměřené pracovní zatížení, cílené přehnané zaměření na chybovost, ponižující kritiku, vyloučení z komunikace, sabotáž práce a šíření pomluv;
f. **zneužití autority a mocenské asymetrie** – jednání, které využívá faktického nebo domnělého slabšího, zranitelného nebo závislého postavení jiné osoby k jejímu ponížení, vynucení chování, zvýhodnění nebo poškození; zahrnuje favorizaci, přemrštěné nároky mimo rámec povinností, blokování kariérního postupu, přivlastňování zásluh a manipulaci s hodnocením;
g. **pronásledování (stalking)** – opakované nevyžádané kontaktování, sledování, obtěžování zprávami, veřejné zesměšňování a šíření pomluv;
h. **zastrašování** – otevřené nepřátelství, verbální nebo fyzické hrozby, neodůvodnitelné zvyšování hlasu, vyhrožování zneužitím informací, odveta za podání oznámení nebo za výkon akademické či občanské svobody;
i. **nenávistné projevy a urážlivé jednání** – projevy snižující lidskou důstojnost osoby nebo skupiny, včetně vyjadřování v kyberprostoru;
j. **nerovné zacházení** – zvýhodňování nebo znevýhodňování bez legitimního důvodu, neodůvodněné kladení překážek, nezohledňování rozumných opatření pro osoby se specifickými potřebami;
k. **specificky akademické formy sabotáže** – záměrná destrukce, manipulace nebo znepřístupnění dat a vzorků, blokace přístupu do laboratoře, bezdůvodné odmítání spoluautorství, znehodnocující reference jako odplata, úmyslné zpomalování habilitačního, jmenovacího nebo disciplinárního řízení;
l. **neohlášení střetu zájmů** (odd. VI);
m. **navádění k nevhodnému chování**;
n. **vědomě nepravdivé nebo zneužívající obvinění** z nevhodného chování, porušení kodexu nebo protiprávního jednání.

5. Za nevhodné chování se nepovažuje věcná odborná kritika, náročné studijní či pracovní požadavky ani legitimní výkon akademické svobody, jsou-li uplatňovány respektujícím, přiměřeným způsobem a za rovných podmínek.

Čl. 3
Odpovědnost nadřízených

1. Vedoucí pracoviště a další osoby v nadřízeném postavení nesou zvláštní odpovědnost za předcházení nevhodnému chování ve své působnosti a za jeho řešení.
2. Nadřízená osoba je povinna:
   a. jednat bez zbytečného odkladu a v rozsahu přiměřeném jeho pravomoci, jakmile se dozví o důvodném podezření na nevhodné chování, a to i bez formálního oznámení;
   b. vytvářet pracovní prostředí, v němž je podání zpětné vazby a oznámení problému bezpečné;
   c. být si vědoma závislostí a mocenských asymetrií;
   d. nenechávat osobní a profesní roli splývat (odd. VI, čl. 2)
   e. ctít presumpci neviny, aktivně vyhledávat relevantní informace a jednat na jejich základě.
3. Nečinnost vedoucího po získání důvodného podezření na nevhodné chování je sama porušením tohoto kodexu.

Čl. 4
Odpovědnost kolektivu a role svědků

1. Bezpečné prostředí je spoluvytvářeno všemi členy akademické obce a dalšími osobami působícími na fakultě. Kolektivní mlčení nad nevhodným chováním normalizuje jeho výskyt a oslabuje kulturu důvěry.
2. Každý člen akademické obce a další osoby působící na fakultě jsou vyzýváni, aby si všímali nevhodného chování ve svém okolí a reagovali na ně způsobem, který je pro ně bezpečný zejména rozhovorem s dotčenou osobou, vyjádřením nesouhlasu, kontaktováním vedoucího pracoviště či garanta studijního programu nebo ombudsmana, nebo podáním oznámení.
3. Svědkům nevhodného chování se poskytuje stejná ochrana jako oznamovatelům.

Čl. 5
Duševní zdraví

Fakulta podporuje duševní zdraví členů akademické obce a dalších osob působících na fakultě. Usiluje o prostředí, které předchází chronickému stresu, vyhoření a nepřiměřené zátěži. Vedoucí pracovníci spoluvytvářejí prostředí podporující duševní zdraví, zejména prostřednictvím spravedlivé pracovní zátěže, jasných očekávání, konstruktivní zpětné vazby a otevřené komunikace. Vyučující a školitelé obdobně přispívají k duševnímu zdraví studentů, zejména přiměřenými a srozumitelně stanovenými nároky, respektující komunikací a ohledem na studijní zátěž. Fakulta zprostředkovává přístup k poradenským službám a psychologické pomoci.

ODDÍL IV
Etika vzdělávací činnosti

Čl. 1
Vztah vyučující–student a hodnocení

1. Vyučující přistupují ke studentům jako k partnerům ve společném procesu poznávání a komunikují s nimi otevřeným, korektním a respektujícím způsobem. Jsou si vědomi mocenské asymetrie ve vztahu ke studentům a jednají s odpovídající obezřetností.
2. Hodnocení studentů probíhá objektivně podle transparentně stanovených kritérií. Zpětná vazba je srozumitelná, konstruktivní, citlivá a respektující; nesmí být urážlivá, zesměšňující ani ponižující.
3. Vyučující nevyžaduje po studentech činnosti, které patří k jeho vlastním povinnostem nebo nesouvisejí se studiem.
4. Studenti jsou otevřeni dialogu, dosahují výsledků poctivou cestou a vyvarují se jakéhokoli jednání, které by mohlo být vnímáno jako pokus o ovlivnění hodnocení.

Čl. 2
Vedení kvalifikačních prací a školitelství

1. Vedoucí kvalifikačních prací a školitelé doktorandů (dále jen „*školitelé*“) nesou odpovědnost za odbornou i lidskou stránku vedení a řídí se platnými vnitřními předpisy univerzity (například Standard školitele Univerzity Karlovy). Mezi jejich povinnosti patří zejména pravidelná konzultační součinnost, férové vymezení očekávání na začátku vztahu, včasné a konstruktivní komentáře k odváděné práci, respekt k duševnímu vlastnictví studenta a předcházení zneužití závislosti studenta na školiteli.
2. Pokud mezi školitelem a studentem vznikne blízký vztah, postupuje se podle odd. VI, čl. 2.
3. Kompetence pro vedení kvalifikačních prací a školitelství je chápána jako součást profesionality školitelů a fakulta podporuje její rozvoj.

ODDÍL V
Etika vědecké práce

Čl. 1
Zásady vědecké integrity

1. Vědecká práce na fakultě se řídí uznávanými standardy oboru a Evropským kodexem pro vědeckou integritu. Akademičtí a vědečtí pracovníci zejména:
   a. vedou úplnou a pravdivou dokumentaci výzkumu;
   b. plně a pravdivě uvádějí všechny použité zdroje;
   c. chrání primární data a materiálový základ výzkumu;
   d. předcházejí střetům zájmů při výzkumu (odd. VI);
   e. respektují práva osob, zvířat a životního prostředí, které jsou předmětem výzkumu, a získávají potřebná schválení.
2. Porušením vědecké integrity se rozumí zejména:
   a. fabrikace nebo falzifikace dat;
   b. hrubá dezinterpretace dat;
   c. plagiátorství a autoplagiátorství;
   d. opakované a vědomé publikování v časopisech a nakladatelstvích, o nichž je známo, že nedodržují obecně uznávané standardy recenzního řízení;
   e. neoprávněná manipulace s autorstvím (čl. 2 tohoto oddílu);
   f. zneužití seniority – využití formální nadřazenosti k vynucení porušení vědecké integrity nebo k vlastnímu kariérnímu profitu na úkor spolupracovníků.
3. Neznalost zásad vědecké integrity neomlouvá.
4. V případech porušení etiky vědecké práce vydává písemné stanovisko Etická komise.

Čl. 2
Autorství a spoluautorství

1. Autorství se řídí uznávanými standardy oboru a mezinárodními standardy autorství.
2. Jako autor nebo spoluautor nesmí být uveden ten, kdo se na vzniku výsledku nepodílel podstatným tvůrčím přínosem. Naopak nesmí být opomenut ten, jehož tvůrčí přínos byl podstatný.
3. Podmiňování autorství, vynucování spoluautorství pouze z pozice seniority a odmítání spoluautorství mladším výzkumníkům bez věcného důvodu je nepřijatelné.

Čl. 3
Nástroje umělé inteligence

1. Použití nástrojů umělé inteligence v rámci studia, vědecké práce a publikační činnosti je v souladu s platnými vnitřními předpisy univerzity.
2. Uživatel nese výhradní odpovědnost za věcnou správnost výstupu generovaného nebo podpořeného nástrojem umělé inteligence.
3. Nástroj umělé inteligence nemůže být uveden jako autor nebo spoluautor výsledku.

Čl. 4
Publikační etika

1. Akademický a vědecký pracovník usiluje o publikování výsledků v renomovaných a kvalitních časopisech a publikačních platformách. Vyhýbá se časopisům a nakladatelstvím, o nichž je známo, že nedodržují obecně uznávané standardy recenzního řízení.
2. Při publikování nezajišťuje recenzenty a posudky k vlastním rukopisům, pokud k tomu nebyl vyzván vydavatelem nebo editorem. Respektuje, že recenzní řízení zajišťuje výhradně editor nebo vydavatel. Dodržuje platná pravidla nakladatelství nebo vydavatele, u něhož publikuje.
3. Fragmentace výsledků, duplicitní publikace téhož obsahu bez deklarace a účast v citačních kartelech jsou porušením publikační etiky.

ODDÍL VI
Střet zájmů

Čl. 1
Střet zájmů

1. Střetem zájmů se rozumí střet osobního zájmu – zájmu přinášejícího osobní výhodu finanční, kariérní, vztahovou nebo jinou – se zájmem fakulty nebo s povinností jednat nestranně. Každý člen akademické obce a další osoba působící na fakultě aktivně identifikuje a přiznává situace, v nichž vzniká nebo může vzniknout střet zájmů.
2. V hodnotících, výběrových, habilitačních, jmenovacích, disciplinárních a obdobných komisích nesmí zasedat osoba, která se vůči posuzovanému nachází v situaci střetu zájmů podle odstavce 1. Případný střet zájmů oznámí tato osoba neprodleně předsedovi komise a je z rozhodování vyloučena.
3. Odpovědnost za nalezení řešení situace střetu zájmů je na straně osoby v hierarchicky vyšším postavení.

Čl. 2
Blízké vztahy

1. Blízkým vztahem se pro účely tohoto kodexu rozumí vztah příbuzenský, rodinný, partnerský nebo intimní nebo jiný osobní vztah s intenzivní citovou angažovaností, který může v profesionálním prostředí překračovat hranice profesionálního chování.
2. Existence blízkého vztahu sama o sobě není porušením tohoto kodexu ani nepodléhá oznamovací povinnosti, pokud mezi dotčenými osobami nevzniká střet zájmů ani hodnotící či rozhodovací role jedné osoby vůči druhé.
3. Oznamovací povinnost vzniká tehdy, pokud mezi osobami existuje přímá nebo nepřímá hodnotící, rozhodovací nebo jiná mocenská vazba, zejména ve vztahu vyučující/školitel–student, nadřízený–podřízený nebo při rozhodování o studijních či pracovních záležitostech.
4. Osoba v hierarchicky vyšším postavení je povinna bez prodlení informovat svou nadřízenou osobu, jakmile si blízkého vztahu uvědomí nebo jej důvodně očekává. Nadřízená osoba přijme opatření, která hodnotící roli oddělí zejména změnou zkoušejícího, vedoucího kvalifikační práce, vyloučením z rozhodování o kariérním postupu nebo jiným obdobným opatřením.
5. Žádná ze stran blízkého vztahu jej nesmí zneužívat k nátlaku na druhou osobu ani k získání neoprávněných výhod v profesním nebo studijním kontextu. Zejména je zakázáno jakkoli nabádat osobu ve slabším nebo závislém postavení, aby kvůli blízkému vztahu přerušila nebo ukončila studium či pracovní poměr. Porušení postupu podle tohoto článku se podle okolností posuzuje jako závažné porušení pracovních povinností a může vést k přijetí pracovněprávních opatření.

ODDÍL VII
Postup při porušení kodexu

Čl. 1
Postup řešení podnětů

1. Je-li to vhodné a bezpečné, doporučuje se přednostně usilovat o řešení situace **s vedoucím pracoviště** nebo **s garantem studijního programu**. Pokud je to vhodné a obě strany souhlasí, lze využít mediaci nebo facilitované řešení konfliktu.
2. Pokud to není možné, oznamovatel má právo podat podnět některé z následujících institucí:
   a. **fakultnímu ombudsmanovi**[1] ve věcech sociálního bezpečí (diskriminace, obtěžování, šikana, zneužití moci, blízké vztahy a další formy nevhodného chování podle oddílu III);
   b. **Etické komisi fakulty**[2] podle příslušného opatření děkana;
   c. **proděkanovi pro studijní záležitosti**[3] ve věcech spojených se studiem;

[1] Kontakt na fakultních webových stránkách Ombudsmani
[2] Kontakt na fakultních webových stránkách Etická komise
[3] Kontakt na fakultních webových stránkách Kolegium děkana

d. **ombudsmanovi univerzity**[4] zejména v případech, kdy hrozí střet zájmů na úrovni fakulty;
e. **Etické komisi univerzity**[5] zejména v případech, kdy hrozí střet zájmů na úrovni fakulty;
f. **vnitřním oznamovacím systémem univerzity**[6] **(Whistleblowing).**

3. Při řešení podnětu je respektována důstojnost, práva a presumpce neviny všech zúčastněných osob.
4. Podnět musí být konkrétní a podložený věcnou argumentací, je-li to možné důkazovým materiálem.
5. Příslušné orgány postupují v rámci svých kompetencí stanovených interními předpisy fakulty a univerzity.
6. Podrobnosti činnosti fakultního ombudsmana budou stanoveny opatřením děkana.

Čl. 2
Ochrana oznamovatele

1. Osoba, která v dobré víře oznámí porušení tohoto kodexu, interních předpisů univerzity a fakulty nebo protiprávní jednání, nesmí být z tohoto důvodu vystavena žádnému odvetnému opatření, zejména postihování, znevýhodňování, diskriminaci, nevhodnému chování ani šikaně. Stejnou ochranu používají blízké osoby oznamovatele, osoby, které mu pomáhaly nebo jej doprovázely, a svědci.
2. Porušení zákazu odvetných opatření se považuje za závažné porušení tohoto kodexu a může být podle okolností posouzeno jako závažné nebo zvlášť závažné porušení pracovních povinností. Ochrana náleží i tehdy, ukáže-li se podnět následně jako nepodložený, pokud byl podán v dobré víře a nikoli vědomě nepravdivě.
3. Totožnost oznamovatele není bez jeho souhlasu zveřejňována a je sdělována jen těm osobám, pro něž je její znalost nezbytná v zájmu řádného prošetření věci.
4. Pod ochranu tohoto kodexu nespadá vědomé křivé obvinění.

Čl. 3
Důsledky pro zaměstnance

1. Podle závažnosti a povahy porušení kodexu zaměstnancem v souladu s pracovněprávními předpisy a po individuálním posouzení okolností případu mohou být přijata odpovídající opatření, zejména:
   a. písemné upozornění na porušení povinností;
   b. upozornění na možnost výpovědi;
   c. rozvázání pracovního poměru výpovědí;
   d. okamžité zrušení pracovního poměru.
2. Za jednání, které může být podle povahy věci posouzeno jako závažné porušení pracovních povinností nebo důvod k pracovněprávním opatřením, se považuje zejména:
   a. závažné formy nevhodného chování;
   b. maření nebo ovlivňování šetření;
   c. porušení kodexu z pohledu etiky vědecké práce;
   d. opakované porušení kodexu po předchozím upozornění nebo porušení přijatého opatření;
   e. odvetná opatření.

Čl. 4
Důsledky pro studenty

Porušení tohoto kodexu studentem může být důvodem k zahájení disciplinárního řízení podle Disciplinárního řádu pro studenty Univerzity Karlovy a Disciplinárního řádu fakulty, které projednává Disciplinární komise fakulty.

---

[4] Kontakt na univerzitních webových stránkách Ombudsmanka
[5] Kontakt na univerzitních webových stránkách Etické komise univerzity
[6] Kontakt na univerzitních webových stránkách Whistleblowing

ODDÍL VIII
Závěrečná ustanovení

Čl. 1
Vzdělávání a osvěta

Fakulta zajišťuje, aby byli s tímto kodexem seznámeni všichni noví zaměstnanci při nástupu do zaměstnání a všichni noví studenti při zápisu do studia. Fakultní ombudsman organizuje vzdělávací aktivity zaměřené zejména pro vedoucí pracovišť, školitele a další osoby v klíčových rolích.

Čl. 2
Účinnost předpisu

1. Tento kodex schválil Akademický senát Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy dne 18. června 2026.
2. Toto opatření je platné a účinné dnem vyhlášení.

V Praze dne 26. června 2026

……
doc. RNDr. Ing. Vladimír Krylov, Ph.D.
děkan fakulty